

“मीठे बच्चे- यो रावणको शोकवाटिका हो, जसमा सबै दुःखी छन्। अहिले तिमीले रावणलाई भगाइरहेका छौ फेरि जय-जयकार हुन्छ, सबै अशोक वाटिकामा जान्छन्।”

प्रश्न:- प्रजामा पनि उच्च पद केको आधारमा प्राप्त हुन सक्छ, त्यसको उदाहरण कुन चाहिँ छ?

उत्तर:- प्रजामा उच्च पद पाउनको लागि जति पनि चामल मुठ्ठी तिम्नो पासमा छ, त्यो सबै सुदामाले जस्तै बाबालाई सुम्पिदेऊ। देखाउँछन् नि- सुदामाले चामल मुठ्ठी दिए अनि महल मिल्यो। बाँकी राजाई पदको लागि त राम्रोसँग पढ्नु पर्छ, पूरा पवित्र बन्नु पर्छ। आफ्नो सबैथोक बीमा गरिदिनु छ।

गीत:- आखिर वह दिन आया आज....

ओम् शान्ति। परमपिता परमात्मालाई खिवैया पनि भनिन्छ। खिवैया बोटमेनलाई भनिन्छ। जसले बोट (नाउ)मा बसाएर पार लैजान्छ। त्यसैले बाबा खिवैया हुनुहुन्छ, त्यस पार लैजानेवाला। झुट खण्डमा छ झूटो कमाई। सचखण्डको लागि त यो सच्चा कमाई छ, त्यो हो झूटो कमाई। अहिले भारत पतित छ। भारत पनि कति ठूलो छ। दुनियाँ पनि कति ठूलो छ। बच्चाहरूको बुद्धिमा रहन्छ- पुरानो दुनियाँमा पुरानो भारत छ। आजको दुनियाँ अथवा भोलिको दुनियाँ के हुन्छ! तिमीलाई थाहा छ- अहिले कति धेरै मनुष्य छन्। कति खण्ड छन्, भोलि अवश्य यही खण्ड नै हुन्छ। दैवी राज्य हुन्छ। सुनको द्वारिका हुन्छ। मतलब यहाँ कृष्णपुरी हुन्छ। लंका हुँदैन। सारा लंका सुनको बन्दैन। भारतखण्ड सुनको बन्न पुग्छ। लंका अर्थात् रावण राज्य खतम भएर जान्छ। भारतखण्ड द्वारिका बन्छ, जसलाई कृष्णपुरी भनिन्छ। द्वारिका हुन्छ भारतखण्डमा। भारतखण्ड सुनको हुन्छ। द्वारिका पनि एक राजधानी हुन्छ। भन्छन्- जमुना नदीमा दिल्ली परिस्तान थियो, जहाँ श्री लक्ष्मीनारायण रहन्थे। द्वारिकामा फेरि अर्को राजधानी पनि हुन्छ। द्वारिकामा जब राज्य हुन्छ, त्यतिबेला लक्ष्मी-नारायण हुँदैनन्। वहाँ फेरि अरूको राज्य हुन्छ। राजधानी जमुनाको किनारामा हुन्छ। वहाँ फेरि अर्को राजाई रहँदैन।

अहिले तिमीलाई थाहा छ- यो सारा पुरानो दुनियाँ भारत सहित जति पनि छ, यो सबै स्वाहा हुन्छ- यस ज्ञान यज्ञमा। यो ठूलो बेहदको यज्ञ भयो नि, यसमा पुरानो दुनियाँ सारा स्वाहा हुनु छ। यो बच्चाहरूको दिलमा रहनुपर्छ। यो रावणको कति ठूलो दुनियाँ छ। रामको यति ठूलो कहाँ हुन्छ र। वहाँ त भारतवर्ष नै स्वर्ग हुन्छ, अरू खण्डहरूको नाम-निशान हुँदैन। यो बुझ्ने कुरा हो, जुन बुद्धिमा धारण गर्नु छ। आज पुरानो दुनियाँ छ, भोलि नयाँ दुनियाँ बन्छ। तिमी ब्राह्मणहरूको डिनायस्टी नै दैवी डिनायस्टी बन्छ। यिनै ब्राह्मण पढेर नम्बरवार डिनायस्टी बन्छन्। अहिले शूद्र डिनायस्टी छ। आखिर बाबा आउने पर्छ- यो दुनियाँलाई थाहा छैन।

बाबाले प्रश्नावलीको पोस्टर धेरै राम्रो बनाउनु भएको थियो, जसबाट मनुष्यहरूलाई बाबाको परिचय मिलोस्। तर सम्मुख नसम्झाएसम्म कसैले बुझ्न सक्दैन। तिमीलाई नै बाबा भन्नुहुन्छ- हियर नो ईभिल, सी नो ईभिल... यस्तो खेलौना बाँदरका बनाएका छन्। तिमी पनि बाँदर जस्तै थियौ। अहिले तिम्नो चेहरा बदलिएको छ। जसमा ५ विकार छन्, उनलाई नै भनिन्छ बाँदर। जस्तै नारदको अनुहार देखाएका छन्,

उसले भन्यो- म लक्ष्मीलाई वरण गर्छु, अनि उसलाई भनियो- ऐनामा आफ्नो मुख त हेर। यो त एक कथा बनाइदिएका छन्। कुरा सारा यहाँका हुन्। कसैले सोध्छन्- मैले लक्ष्मीलाई वरण गर्न सक्छु? बाबा भन्नुहुन्छ- हो, पहिला बाँदर स्वभाव छोड्यो भने किन सक्दैनौ!

बाबाले तिमीलाई समझदार बनाउनु भएको छ फेरि तिमीहरूद्वारा सबै आत्माहरूलाई रावणको बन्धनबाट छुटाएर शिवालयमा लैजानुहुन्छ अथवा अशोक वाटिकामा लैजानु हुन्छ। यस समय सबै शोकवाटिकामा छन्। अहिले तिमीले रावणलाई भगाइरहेका छौ, फेरि जयजयकार हुनेछ। सबै भक्तहरू, सीता हुन्। एक राम नै भगवान् हुनुहुन्छ। पुकार्छन् पनि- हे राम। वास्तवमा राम शिवबाबालाई भनिन्छ। बाबाले आएर सम्झाउनु भएको छ- राम नै आएर सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ। स्वर्गमा लिएर जानुहुन्छ, जसलाई रामराज्य भनिन्छ। बाबाले पोस्टर धेरै राम्रो बनाउन लगाउनु भएको थियो। तिमी बच्चाहरू गीता पाठशालाहरूमा गएर सम्झाउनु पर्छ। हामीले लेख्छौं पनि- परमपिता, फेरि सोधिन्छ- परमपिता परमात्मा सँग तपाईंको के सम्बन्ध छ? अवश्य भन्छन्- उहाँ सबैका पिता हुनुहुन्छ। ठीक छ, जब हामी उहाँका बच्चाहरू हौं, उहाँ त बेहदका बाबा नयाँ दुनियाँ रच्नेवाला हुनुहुन्छ। फेरि हामी अवश्य स्वर्गमा हुनु पर्ने हो! यहाँ नर्क पतित दुनियाँमा किन परेका छौं? लक्ष्मी-नारायणको राज्य किन छैन? यहाँ स्वर्गको स्वराज्य थियो नि। अहिले कलियुगमा रावण राज्य छ। तिमी स्वर्गको मालिक थियौ नि, अरू कुनै धर्म थिएन। आज भन्दा ५ हजार वर्ष पहिले लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। राजाहरू पनि डबल सिरताज थिए। पवित्रताको पनि ताज थियो र रत्न जडित ताज पनि थियो। रामराज्य त पछाडि हुन्छ, त्यसैले बुद्धिमा आउनुपर्छ- यहाँ यिनीहरूको राज्य थियो। यी लक्ष्मी-नारायण नै सुरुका पहिलो नम्बरका हुन्। सत्ययुगमा दैवी गुण भएका मनुष्य थिए फेरि ८४ जन्म पनि यिनीहरूले नै लिनु पर्छ। अहिले ती लक्ष्मीनारायण कहाँ छन्? सबै पतित दुनियाँमा छन् नि। फेरि उनीहरूलाई बाबा बसेर राजयोग सिकाउनु हुन्छ, जसले आफ्नो राज्य गुमाएका छन्, उनै फेरि राजधानी प्राप्त गर्नको लागि फेरि राजयोग सिकिरहेका छन्। तिमीलाई याद छ- हामी हर ५००० वर्षपछि राज्य लिन बाबाद्वारा राजयोग सिक्छौं। आधाकल्प सुखको राज्य गछौं, फेरि आधाकल्प रावण राज्यमा दुःखको राज्य हुन्छ। अहिले हामी फेरि पढिरहेका छौं। हर ५ हजार वर्षपछि भगवान् बाबा आएर पढाउनुहुन्छ। भगवानुवाच, कुनचाहिँ भगवान्? उनीहरूले त कृष्णको लागि भनिदिन्छन्। तिमीले त भन्छौ- एकै निराकार शिव भगवान् हुनुहुन्छ। श्रीकृष्ण त देवता हुनुहुन्छ, फेरि सोधिन्छ- प्रजापिता ब्रह्मा सँग के सम्बन्ध छ? उहाँ त पिता ठहरिनुभयो नि। एक दादा, एक बाबा। यस समय तिमी दुई बाबा हुनुहुन्छ। तेस्रो हुनुहुन्छ लौकिक शरीर दिनेवाला बाबा। यी दुई हुनुहुन्छ प्रजापिता ब्रह्मा र शिवबाबा। लौकिक पिता सँग तिमीले हदको वर्सा लिँदै आयौ, अहिले पारलौकिक बाबा भन्नुहुन्छ- म सँग बेहदको वर्सा लेऊ। परमपिता परमात्मा आएर पतितहरूलाई पावन बनाउनु हुन्छ र राज्य गर्न लायक बनाउनु हुन्छ। तेस्रो प्रश्न फेरि सोधिन्छ- गीताको भगवान् को हुनुहुन्छ? मानिसहरूले त भनिदिन्छन् श्रीकृष्ण। तिमीले भन्दछौ- कृष्ण गीताको भगवान् होइन। प्रजापिता ब्रह्मालाई पनि भगवान् भनिदैन। शिवलाई नै भगवान् भनिन्छ किनकि उहाँ हुनुहुन्छ निराकार र यी प्रजापिता ब्रह्मा हुन् साकार। त्यसैले भगवान् एक शिव नै ठहरियो। यो पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ- तिमी शिव शक्ति हौ, सेना पनि हौ। तिमीले विकारहरूलाई छोडेर, निर्विकारी पावन बनेर आफ्नो राज्य लिन्छौ। फेरि यो रावण राज्य खतम हुन्छ। अहिले तिमीले आफ्नो राजधानी

स्थापना गरिरहेका छौ, भोलि मालिक बन्छौ। लक्ष्मी-नारायणलाई राज्य कसले दियो? हामीले भन्छौं— यिनलाई राज्य दिनेवाला परमपिता परमात्मा शिव हुनुहुन्छ, जो अहिले दिइरहुनु भएको छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— पहिले पनि मैले तिमीलाई राज्य दिएको थिएँ, अहिले फेरि सिकाइरहेको छु। यो सबै खतम हुन्छ। पावन दुनियाँ स्थापना हुन्छ, फेरि तिमीले वहाँ सुन हीराको महल बनाउँछौ। राज्य गछौं। तिम्रो लक्ष्य- उद्देश्य नै यो हो। हामी नै लक्ष्मी-नारायण बनिरहेका छौं। यो हो उच्च भन्दा उच्च पद। यिनलाई कसले पढायो? अवश्य उच्च भन्दा उच्च बाबाले नै पढाउनु भएको हो। अहिले फेरि राजयोग सिक्छन्, जसबाट फेरि भविष्यमा यो पद पाउँछन्। तत्त्वम्। यतिका सबै धर्म खतम भएर जान्छन्। ब्रह्माद्वारा दैवी धर्मको स्थापना, शंकरद्वारा पुरानो दुनियाँको विनाश, फेरि विष्णुद्वारा पालना। लक्ष्मी-नारायणले फेरि पालना गर्छन्। यो बुझ्नु पर्ने कुरा हो।

तिम्रो यस जीवनलाई अमूल्य भनिन्छ। शिवबाबाद्वारा तिमीलाई यो चिट्ठा मिल्छ। दौडमा जो पहिलो नम्बर आउँछ, उसलाई ठूलो इनाम मिल्छ। त्यस्तै यी लक्ष्मी-नारायण पहिलो नम्बरमा छन्। यिनीहरूको दौड तिमीहरूको भन्दा तीब्र छ। पहिलो नम्बरमा छन् ब्रह्मा फेरि सरस्वती, यसलाई योगबलको दौड भनिन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— सत्ययुगमा पहिले लक्ष्मी फेरि नारायण भनिन्छ। यहाँ त सरस्वती ब्रह्माकी छोरी हुन्, त्यसैले सरस्वती ब्रह्मा भनिँदैन। पहिला ब्रह्मा फेरि उनकी छोरी सरस्वती। जगतपिता र जगत माता भनिन्छ। यी स्त्री पुरुष त हुन सक्दैनन्। यी फेरि जब सत्ययुगमा जान्छन् अनि नाम बदलिन्छ। पहिला लक्ष्मी फेरि नारायण यहाँ पहिला ब्रह्मा फेरि सरस्वती छन् किनकि छोरी हुन् नि। अहिले तिमीलाई थाहा छ— हामी मनुष्यबाट देवता बन्छौं, जति धेरै पुरुषार्थ गछौं, त्यति उच्च पद मिल्छ। तिमी मानौं भिकारीबाट राजकुमार बनिरहेका छौ। राम्रोसँग पढाइ पढ्यौ भने राजा बन्छौ। राम्रोसँग पढेनौ, पवित्र रहेनौ भने राजाई पनि पाउँदैनौ। शिवबाबाले त राजाईको वर्सा दिनुहुन्छ। यदि कुनैले राजाई लिँदैनन्, पवित्र बन्दैनन् भने प्रजामा जानुपर्छ। प्रजामा पनि नम्बरवार हुन्छन्। कुनैले सोध्छन्— प्रजामा हामी उच्च पद कसरी पाउँछौं? फेरि उदाहरण सम्झाइन्छ सुदामाको। चामल-मुठ्ठी दिए अनि महल मिल्यो। यहाँ जसले चामल-मुठ्ठी दिन्छन्, उनलाई २१ जन्मको लागि महल मिल्छ। यो हो बीमा। हरेकले आफूलाई बीमा गर्छन्— भगवान्को पासमा। ईश्वर अर्थ गरिबलाई दिन्छन्। कुनैले अन्न दिन्छन्, कुनैले धन दिन्छन्, कुनैले फेरि भवन बनाएर दिन्छन्। धर्माऊ अवश्य केही न केही निकालिरहन्छन् किनकि पाप धेरै गर्छन् त्यसैले दान पुण्य गर्छन्, मतलब बीमा गरे नि। दान पुण्य अनुसार अर्को जन्ममा राम्रो घरमा जन्म मिल्छ। मानौं कसैले हस्पिटल बनायो भने अर्को जन्ममा रोगी कम हुन्छ। कुनैले युनिभर्सिटी बनायो भने अर्को जन्ममा त्यसको फल मिल्छ। राम्रो सँग पढ्यो भने त्यो भयो इनडाइरेक्ट दान-पुण्य गर्नु। अहिले त बाबा डाइरेक्ट भन्नुहुन्छ— जति इनशोर गछौं, २१ जन्मको लागि तिमीलाई भविष्यमा मिल्छ। फेरि जति गर। बाबा त दाता हुनुहुन्छ। शिवबाबाले तिम्रो के गर्नुहुन्छ! उहाँ त भन्नुहुन्छ सबैथोक बच्चाहरूको लागि नै हो। मनुष्यले दान गरिबलाई गर्छन्, ईश्वरद्वारा उनलाई फल मिल्छ। यहाँ पनि शिवबाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले मुठ्ठी दियौ भने नयाँ दुनियाँमा तिमीलाई २१ जन्मको लागि फल मिल्छ। चाहे सूर्यवंशी राजाई, चाहे चन्द्रवंशी राजाई लेऊ। चाहे धनवान प्रजा बन, चाहे गरिब प्रजा बन। श्रीमत तिमीलाई मिलिरहन्छ, जसबाट तिमी श्रेष्ठ राजा-

रानी बन्छौ या त प्रजा। त्यो त साक्षी भएर देखिरहनेछौ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई जे चाहियो त्यो लेऊ। यसलाई इनश्योर म्यागनेट भनिन्छ। यो हो गुप्त।

अहिले तिमीलाई थाहा छ— बाबा सम्मुख आउनु भएको छ, हामीलाई २१ जन्मको वर्सा दिनुहुन्छ। जति बीमा गछौं, बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो बनेपछि तिमी हक हो राजाई लिने। बाबाको कसरी बन्छौ? भन्छन् बाबा हाम्रो पासमा यो-यो छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले त भन्छौ नि, यो सबै ईश्वरले दिनु भएको हो। त्यसैले यस्तो नसम्झ यो मेरो हो। आफ्नो ममत्व नराख। ममत्व राख्यौ भने राजाई मिल्दैन। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि श्रीमतमा चल्थौ भने ममत्व रहँदैन। तिमी त ग्यारेन्टी थियो नि— बाबा हजुर आउनु भयो भने म हजुरको बन्छु। मेरो त एक हजुर नै हो। अब बाबाको पासमा जान्छौ। बाबाले फेरि स्वर्गमा पठाइदिनु हुन्छ। बाबा दिनहुँ सुनाइरहनु हुन्छ। सुनाउँदा सुनाउँदा कति वर्ष भइसक्यो। अब बाँकी थोरै समय छ। यो बाबाको लोड बुट हो नि। बाबाले पुरानो जुत्तामा प्रवेश गर्नु भएको छ। भन्नुहुन्छ— बच्चाहरूलाई सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको समाचार सुनाउँछु। म नलेजफुल, बिलसफुल, मुक्तिदाता हुँ। सुख कर्ता, दुःख हर्ता हुँ। जति तिमीले बाबालाई याद गर्दै जान्छौ, पाप काटिदै जान्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) राजाई पद लिनको लागि पूरा श्रीमतमा चल्नु पर्छ। कुनै पनि चीजमा ममत्व राख्नु हुँदैन। मेरो त एक बाबा... यही पाठ पक्का गर्नु छ।
- २) हियर नो ईभिल, सी नो ईभिल... टक नो ईभिल... बाबाको यस डाइरेक्शनमा चलेर मन्दिर लायक बन्नु छ।

वरदानः— भिन्न-भिन्न स्थितिको आसनमा एकाग्र भएर बस्नेवाला राजयोगी, स्वराज्य अधिकारी भव

राजयोगी बच्चाहरूको लागि भिन्न-भिन्न स्थिति नै आसन हो। कहिले स्वमानको स्थितिमा स्थित होऊ, कहिले फरिश्ता स्थितिमा, कहिले लाइट हाउस, माइट हाउस स्थितिमा, कहिले प्यार स्वरूप लवलीन स्थितिमा। जसरी आसनमा एकाग्र भएर बस्छन्, त्यसैगरी तिमी पनि भिन्न-भिन्न स्थितिको आसनमा स्थित भएर भेराइटी स्थितिको अनुभव गर। जब चाह्यो तब मन-बुद्धिलाई अर्डर गर। संकल्प गर्नासाथ त्यस स्थितिमा स्थित होऊ, तब भनिन्छ राजयोगी स्वराज्य अधिकारी।

स्लोगनः— वफादार उही हो, जसलाई संकल्पमा पनि कुनै देहधारीले आकर्षित नगरोस्।